

РЕШЕНИЕ

№ 12320

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТОЮ ХР. ЗГУРОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от СТОЮ ХР. ЗГУРОВ Гражданско дело № 20211110131030 по описа за 2021 година

Предмет на делото са предявените от О. Д., ЕГН ***** обективно съединени при условията на евентуалност искове с правно основание чл. 439 ГПК и чл. 55 ЗЗД срещу Столична община, относно признаването за установено по отношение на ответника, че ищцата не му дължи сумата в размер на 205 лв., от която 50 лв. – глоба по издадено срещу нея наказателно постановление № 351615/2019г. от 13.02.2019г., 143 лв. – разноски по изпълнението за принудителното ѝ събиране от ЧСИ, начислени съгласно чл. 81 ЗЧСИ и 12 лв. – такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ, във връзка с което вземане е образувано изпълнително дело № 2020849045842 по описа на ЧСИ, съгласно регистъра на КЧСИ, както и при условията на евентуалност за осъждането на ответника да ѝ заплати тази сума, тъй като неоснователно се е обогатил с нея при липса на основание.

Ищцата твърди, че спрямо нея е образувано изпълнително дело № 2020849045842 по описа на ЧСИ съгласно регистъра на КЧСИ, въз основа на наказателно постановление № 351615/2019г. от 13.02.2019г., издадено от – заместник кмет на Столична община. Поддържа, че така издаденото наказателно постановление не ѝ е било връчвано по надлежния ред преди 31.05.2021г., когато е разбрала и за образуваното изпълнително производство. Посочва, че с жалба, подадена чрез електронна поща на 01.06.2021г. до ЧСИ Ангел Петров, е поискала прекратяване на изпълнителното производство, излагайки твърдения за липса на изпълнително основание, както и за изтекла абсолютна погасителна давност, по която не

последвало произнасяне от страна на съдебния изпълнител. Счита, че тъй като процесното наказателно постановление не ѝ е било надлежно връчено, същото не е влязло в законна сила и поради това не представлява годно изпълнително основание по смисъла на чл. 209, ал. 2, т. 5 ДОПК. Твърди, че не са били налице предпоставките за връчване на постановлението по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Излага твърдения за изтекла абсолютна погасителна давност за реализиране на административнонаказателната ѝ отговорност. В условията на евентуалност, в случай, че бъдат удържани суми от ЧСИ, предявява осъдителен иск за осъждане на ответника да ѝ заплати сумата, с която неоснователно се е обогатил при липса на основание.

В законоустановения срок за отговор на исковата молба по чл. 131, ал. 1 ГПК, такъв постъпи от страна на ответника. Столична община изразява становище за неоснователност на исковете. Оспорва твърденията на ищцата за погасяване на процесните вземания по давност. Твърди несъответствие между основание и петитум на депозираната искова молба. Поддържа, че възможността на ищцата за обжалване на процесното наказателно постановление е преклудирана. Посочва, че дори и да се приеме, че е отпаднала възможността за принудително събиране на дължимите суми, ответникът разполага с правомощието за извършване на преценка за заличаване на публичното задължение поради изтекла погасителна давност. Твърди, че към датата на депозиране на исковата молба, процесните суми били събрани от ЧСИ. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

В съдебното заседание ищцата се явява лично, поддържа исковете и моли съда да уважи същите. Претендира за заплащане на направените по делото разноски.

В съдебното заседание ответникът не изпраща представител.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С доклада по делото съдът отдели за безспорни в отношенията между страните и ненуждаещи се от доказване в процеса обстоятелствата, че ответникът е издал наказателно постановление № 351615/2019г. от 13.02.2019г. срещу ищцата, както и че въз основа на посоченото наказателно постановление е образувано изпълнително дело № 2020849045842 по описа на

ЧСИ съгласно регистъра на КЧСИ.

По делото е представен препис от Наказателно постановление № 351615/2019г., издадено на 13.02.2019г. от – заместник – кмет на Столична община, от което се установява, че на ищцата О. Д. е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 49 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, в резултат от извършено административно нарушение, констатирано с Акт за установяване на административно нарушение № 351615/30.01.2019г. Не е направено отбелязване на документа, от което да е видно кога е връчено същото, респ. дали и в кой момент е влязло в сила.

Като доказателства по делото са приети и запорно съобщение по изпълнително дело № 2020849045842 по описа на ЧСИ Ангел Петров с рег. № 849 съгласно регистъра на КЧСИ, до „Максима България“ ЕООД, получено от последното търговско дружество на 21.05.2021г., както и покана за доброволно изпълнение по същото изпълнително дело адресирано до ищцата, в качеството ѝ на длъжник, чрез нейния работодател „Максима България“ ЕООД.

От представеното удостоверение за настоящ адрес № 991 от 03.06.2016г. се установява, че ищцата живее на адрес в гр. София, По делото е приложен и договор за наем №ключен между ищцата и ответника на 06.06.2016г. за предоставяне на ищцата ползването на общинско жилище, находящо се на адрес гр. София, срещу заплащане на уговорената в договора цена. Представена е и настанителна заповед № РСТ16-ДГ66-2/01.06.2016г. по повод отдаването под наем на същото жилище на ищцата. Предвид изложеното може да бъде направен несъмнен извод, че към датата на издаване на процесното наказателно постановление актуалният адрес на ищцата е бил известен на Столична община.

Представени са и жалба, подадена по електронна поща от ищцата до ЧСИ Ангел Петров, с която се иска прекратяване на образуваното

изпълнително производство № 2020849045842 с доводи за липса на годно изпълнително основание, както и разпореждане от 01.06.2021г., с което съдебният изпълнител е постановил отказ за прекратяване на принудителното изпълнение. Не са представени доказателства, от които да се установява, че посоченото изпълнително производство е прекратено на някое от изброените в ГПК основания, поради което следва да приеме, че същото е все още висящо.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 7 ДОПК публични са държавните и общински вземания по влезли в сила наказателни постановления, а според чл. 209, ал. 2, т. 5 ДОПК изпълнително основание е само влязлото в сила наказателно постановление. С оглед на това, първото обстоятелство, което подлежи на установяване от съда е дали процесното наказателно постановление действително е влязло в сила. В разпоредбата на чл. 64 ЗАНН е посочено, че влизат в сила наказателните постановления, които не подлежат на обжалване, не са били обжалвани в законния срок или тези, които са били предмет на производство по обжалване, но са били потвърдени или изменени от съда. Процесното наказателно постановление е от категорията административни актове, които подлежат на обжалване, по аргумент от чл. 58д ЗАНН, като според приложимата към датата на издаване на административния акт редакция на чл. 59 ЗАНН нарушителят следва да упражни дадената му от закона възможност за обжалване в седемдневен срок от връчването на постановлението. Процедурата по връчване на наказателните постановления е регламентирана в чл. 58 ЗАНН /приложим в редакцията преди изменението, обнародвано в ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./, според който препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя, а когато той не е намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.

От представения в производството препис от наказателно постановление № 351615/2019г. – л. 9 от делото, не се установява връчване на същото на ищцата, доколкото липсва положен подпис от нея, а и не се твърди от страна на ответника такова да е осъществявано. Действително в

административния акт е посочен адрес на ищцата, находящ се в гр. София, ул. „Шипка“, бл. 15, който е различен от установения по делото настоящ адрес на лицето, но предвид наличието на безсрочно наемно правоотношение между страните от 2016г. с предмет отдаване под наем на ищцата на общинско жилище, собственост на ответника, както и вписването на актуалния настоящ адрес на ищцата в регистъра на населението отново през 2016г., съвпадащ с адреса на общинското жилище, не би могло да се твърди, че е налице хипотезата на неизвестен нов адрес на лицето, срещу което е било издадено процесното наказателно постановление. Дори да се приеме обратното, върху представения по делото препис от наказателното постановление не се установява да е отбелязана невъзможността за връчването му с положена дата от административния орган, от която същото да се счита за надлежно връчено.

При разпределянето на доказателствената тежест между страните съдът изрично е указал на ответника, че в негова тежест е да докаже, че наказателното постановление е влязло в сила, и че са налице основания за спиране или прекъсване на давността по отношение на процесните вземания, както и е дал указания на страната, че не сочи доказателства за тези обстоятелства. Въпреки това, ответникът е демонстрирал пасивно процесуално поведение и не е провел доказване в този смисъл, поради което съдът приема, че преди образуване на изпълнителното производство не е осъществено надлежно връчване на наказателното постановление на ищцата, като не са били налице и условията за прилагане на чл. 58, ал. 2 ЗАНН.

Доколкото не се установи в хода на настоящото производство, че процесното наказателно постановление е влязло в сила преди образуване на изпълнителното дело, то не е било налице и годно изпълнително основание за инициране на процедура по принудително изпълнение срещу ищцата. Наказателното постановление е връчено на ищцата чрез работодател ведно със запорно съобщение и покана за доброволно изпълнение едва след образуване на изпълнително производство за събиране на вземането на ответника – на 21.05.2021г., т.е. към датата на образуване на изпълнително дело № 2020849045842 по описа на ЧСИ съгласно регистъра на КЧСИ

ответникът не е разполагал с възможност да ангажира административно наказателната отговорност на ищцата, като събере принудително наложената глоба, предвид липсата на влязло в сила наказателно постановление.

С оглед изложеното съдът намира, че предявеният главен иск е основателен и като такъв следва да бъде уважен. Предвид основателността на главния иск, съдът не дължи произнасяне по предявените при условията на евентуалност искове.

По отговорността за разноски:

Предвид основателността на предявения главен иск на основание чл.78,ал.1 ГПК в полза на ищцата следва да бъдат присъдени направените от нея разноски по делото в общ размер на 59,70 лв., от които 52,90 лв. за внесена и дължима държавна такса и такса за банков превод и 6,80 лв. за внесена държавна такса за обезпечителна заповед и такса за банков превод. Посочената в представения от страна на ищцата списък по чл. 80 ГПК сума в размер на 42,90 лв., представляваща внесена в обезпечителното производство гаранция, не следва да се възлага в тежест на ответника, а подлежи на връщане по реда на чл. 82 ГПК, за което не е отправено изрично искане от страната.

С оглед изхода на спора, на ответника не се следват разноски.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **Столична община**, БУЛСТАТ 000696327, че ищцата **О. Д.**, ЕГН ***** не дължи сумата в размер на **50 лв.** – глоба по издадено наказателно постановление № 351615/2019г. от 13.02.2019г. от – заместник – кмет на Столична община, **143 лв.** – разноски по изпълнително дело № 2020849045842 по описа на ЧСИ съгласно регистъра на КЧСИ, начислени съгласно чл. 81 ЗЧСИ и **12 лв.** – такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ по изпълнително дело №

2020849045842 по описа на ЧСИ Ангел Петров с рег. № 849 съгласно регистъра на КЧСИ.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ 000696327 да заплати на **О. Д.**, ЕГН ***** сумата от **59,70 лв.**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____